

Dworek ziemiański

DWOREK ZIEMIAŃSKI

Istnieją przesłanki, że w XVII wieku istniał w Choroni dworek szlachecki. Przypuszcza się, że budowniczymi był ród Otwinowskich, ówczesnych właścicieli folwarku. Ostatni dwór w Choroni zbudowany na początku XIX wieku był typowym dla tego okresu dworem ziemiańskim, parterowym, murowanym, dwutraktowym. Dach był czterospadowy, pierwotnie kryty gontem, a później papą. Zbudowany był na planie prostokąta z dwoma ryzalitami w narożnikach od frontu. Ustawiony był równolegle do drogi (obecnie ul. Partyzantów), na osi wschód-zachód. Wejściem do dworu był ganek przykryty spadzistym dachem wspartym na czterech kolumnach. Za drzwiami wejściowymi była sień, za nią pokój z wyjściem na drewnianą werandę, po bokach sieni były po cztery pokoje, w południowo - wschodnim narożniku znajdowała się kuchnia. Kuchnia ta miała sklepienie kolebkowe z lunetami charakterystyczne dla późnego renesansu i baroku. Prawdopodobnie była tu kiedyś kaplica, być może część dawnego dworu. Budynek miał długość 30 m i szerokość ponad 13 m. W skutek zaniedbań dworek spłonął w roku 1978.
